

Koman Zsombor

RÉUNION

Szemgödröm fényhatára
ízese
füstpipa.

Látásod
vonat kéménye.

Az érkezés lassú szaladása
elázó sivatag.

Ölelések
lepel-
tengere.

TE ENGEMET, ÉN TÉGEDET

Bagettkenegető reggeleken a macskaköves utca,
sorjázó terítők fehéren szertartásos meghatódott pislogása,
mint félbevágott virágszoknyás csupaláb kisasszony,
mint négykézláb hazamászás közben megdermedt költő,
kiket letakartak a pincérek a reggelihez készülődő hősök
fogadtatására.

Tavaszi szél vizet áraszt,
a békés reggelizők elől táncba csalja a fehér terítőket,
bezsongnak a pincérek, mint a legvadabb koncerteken,
a reggelizők ujjonganak,
tátott szájjal nyálaznak a félbevágott kisasszony és a másnapos
poéta románcát bámulva,

joggal pördül körülöttük a kamera –
és végül győz a fény.

MÚZEUM

Próbababák és antik torzók,
visszafogott mozdulatok a múzeum mellékhelyiségében.

Kong fejük felett az elhagyatott örömkolomp,
mint bús tehén nyakában.

Levelek zárt zöldjére vésőként hull a fény,
a pázsiton mészként száradó élőlények.

KÁD

Belém merül a rémület, mint
télbe az elárvult szárnycsapás.

Esernyőránckban fürödnek a könnyek –
test lyukacsában a lélek váladéka.

Magába fordul a kormos arcú Isten, mikor
tudat alá kábul éber virrasztásom.

És leoldódnak babonáimról a rozsdavirágok,
mint próféta arcáról a rémület.

KÖSZÖNTŐ

A hasonlat karcos tükrén
szóródó utcalámpák fénypontjai:
citromok, viaszcsseppek.

Ha nem én lennék az Isten, rohadtul félnék –
mondja az Úr sminkelés közben,
beletörődve az elkerülhetőbe.

Túllépünk végre a mindentudás tompaságán,
a teljesség hiánygörcsén.
Köszöntsük az ébredés nélküli holnapot!

Különben is –
mit kezdenénk a rengeteg fénykristállyal
álmaink lekapcsolt szobáiban?

MARADÉK

Mondani felejt a maradék-Isten.
Szavak nélküli mondatokat ismételve
hidak alatt, utcasarkokon,
padlások
törött cserepei közt.

Emberkéire bízta a mindent,
a nemtudás közömbösségét
tartja
szemmel –
közönypocsolyákba zúduló
somolygás,
köpet.

KÖNYÖRGÉS

Függöny mögött izzó Isten, ki
lekapcsoltad az éjszakát, és
most holdként kuksolsz egy tó fenekén.

A függöny szegélyén történő
eszeveszett matatás vagyok.

Az ereimben gördülő,
véresre csiszolt madonnák
bosszút követelnek.

Fergeteges giccs
és nagylelkű naivitás,
parancsold, hogy engedetlen fény legyek.